

محور مقاله: فیزیک خاک و رشد گیاه

بررسی امکان بهبود برخی ویژگی‌های فیزیکی خاک با استفاده از مواد آلی سنتزی و طبیعی (مطالعه موردی: دشت عتابیه، خوزستان) هناحویزای*، علیرضا جعفرزادگی^۱^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی علوم خاک، دانشگاه شاهد تهران،^۲ دانشیار بخش خاک و آب مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اهواز، ایران.

چکیده

مدیریت‌های مختلف بدون در نظر گرفتن شرایط خاک باعث افزایش شوری و سدیمی، تخریب ساختمان و کاهش کیفیت خاک می‌گردد. کاهش میزان شوری، افزایش میزان تخلخل و بهبود شرایط فیزیکی خاک اقدامی مؤثر برای حل این مشکل است. این پژوهش باهدف امکان بهبود ساختمان خاک در منطقه عتابیه در خوزستان انجام شد. پژوهشی در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با شش تیمار در سه تکرار انجام شد. تیمارهای بهبود دهنده شامل باگاس فرآوری شده نیشکر (۱۰ تن در هکتار)، سوپر جاذب (۲۵ کیلوگرم در هکتار) کود بیولوژیک نیتروکسین و باگاس (یک لیتر در هکتار نیتروکسین و پنج تن در هکتار باگاس)، فیلتریک (پنج تن در هکتار)، گچ (۱۰ تن در هکتار) و تیمار شاهد، مورد استفاده قرار گرفتند. هدایت الکتریکی، تخلخل کل خاک، جرم مخصوص ظاهری و جرم مخصوص حقیقی اندازه‌گیری شد. بین تیمارهای مختلف اصلاح‌کننده خاک و تیمار شاهد از نظر میانگین تخلخل و جرم مخصوص ظاهری و حقیقی خاک اختلاف معنی داری در سطح ۵ درصد وجود داشت. گچ با هدایت الکتریکی ($ds\ m^{-1}$) که کمترین مقدار ثبت شده بود. کمترین جرم مخصوص ظاهری ($g\ cm^{-3}$) ۱/۱۳ در تیمار نیتروکسین و باگاس بود و حداکثر مقدار تخلخل به دست آمده، ۵۵/۷۲ درصد برای این تیمار در عمق ۰-۱۵ بود. شاهد در عمق ۱۵-۳۰ کمترین درصد تخلخل (۴۱/۶۸) را داشت. تیمار نیتروکسین+باگاس نسبت باجرم مخصوص حقیقی ($g\ cm^{-3}$) ۲/۵۶ میانگین این ویژگی در خاک معمولی ۳/۳۹ درصد کاهش نشان داد. تغییرات مشاهده شده در خصوصیات اندازه‌گیری شده این پژوهش، در بازه‌ی زمانی آزمایش نشان از اثر مثبت مواد استفاده شده دارد.

کلمات کلیدی: هدایت الکتریکی، ساختمان خاک، جرم مخصوص ظاهری

مقدمه

امروزه تخریب اراضی به‌عنوان یک تهدید جهانی مطرح بوده و از جنبه‌های مختلف باعث کاهش محصول وافت عملکرد در اراضی کشاورزی می‌شود. یکی از دلایل تخریب اراضی، شور و سدیمی شدن خاک است که بخش‌های وسیعی از مناطق خشک و نیمه‌خشک را تحت تأثیر قرار داده است. (Qadir و همکاران ۲۰۰۳). کاربرد رایج تراکتورها و ادوات در کشاورزی باعث تراکم خاک و در نتیجه تغییر تخلخل و خواص هیدرولیکی خاک می‌شود. آگاهی از تغییرات ویژگی‌های هیدرولیکی خاک به‌خصوص میزان نفوذ و حرکت آب در خاک در نظام‌های مختلف خاک‌ورزی جهت اصلاح روش‌های مدیریتی خاک حائز اهمیت است. به‌طور کلی جریان آب در خاک‌های دارای ساختمان اساساً از طریق منافذ درشت است، حتی اگر این منافذ درصد بسیار کوچکی از تخلخل کل خاک را تشکیل دهند (Moret و همکاران ۲۰۰۷، Mosaddeghi و همکاران ۲۰۰۷) و Soane و همکاران (۱۹۹۰) بر این عقیده هستند که تراکم‌پذیری خاک را می‌توان به‌عنوان بیان کمی رفتار خاک تحت تأثیر تنش و فشارهای مشخص دانست که معمولاً این رفتار با تغییر جرم مخصوص ظاهری، درجه پوکی و تخلخل کل بیان می‌شود. عوامل مختلفی بر تراکم‌پذیری خاک تأثیر دارند که یکی از مهم‌ترین آن‌ها، مواد آلی هستند. الیاف باگاس به‌صورت مخلوط با آهک هیدراته سبب افزایش مقاومت فشاری خاک از طریق افزایش زمان اصلاح خاک و مواد افزودنی به خاک شد. در حالی که انقباض طولی در خاکی که با آهک هیدراته تثبیت شده بود نسبت به فیبر باگاس افزایش پیدا کرد و بازه زمانی برای اصلاح خاک کاهش یافته است (Dang و همکاران ۲۰۱۶). دلایل اصلی شوری خاک شامل استفاده از آب شور، تبخیر شدید، آبشویی ناکافی، کمبود آبیاری مناسب و مدیریت زهکشی اراضی است (Rajabzadeh و همکاران ۲۰۰۹). عتابیه در خوزستان بخشی از اراضی طرح ۵۵۰ هزارهکتاری مقام معظم رهبری می‌باشد که، پس از پایان عملیات احداث کانال‌های آبرسان و زهکش‌های زیر زمینی امکان کشت پیدا کرده است. متطابقاً از نظر بافت و ساختمان نماینده ده هزار هکتار از اراضی این منطقه می‌باشد. مشکل از بین رفتن ساختمان خاک در منطقه به دلیل فشردگی بالای خاک، عملیات تسطیح، فقر مواد آلی، بهره‌برداری بیش از حد از خاک حاصلخیز منطقه و عدم توجه به تعادل بین برداشت از خاک و برگرداندن مواد غذایی ایجاد شده است. هم‌اکنون این عوامل سبب نامطلوب شدن ویژگی‌های فیزیکی خاک مانند وضعیت شوری و سدیمی، جرم مخصوص ظاهری و تخلخل و... شده است که نتیجه‌ی آن

بروز مشکلاتی برای بهره‌برداران و در نهایت کاهش عملکرد است. در این پژوهش تلاش شد با یافتن راه‌کاری مؤثر با استفاده از منابع مختلف مواد آلی (طبیعی و سنتزی) به این مشکل پاسخ داده شود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش، تابستان سال ۱۳۹۶ در منطقه عتابیه (دشت آزادگان) واقع در استان خوزستان اجرا شد. مختصات منطقه ۴۸ درجه و ۴ دقیقه طول شرقی و ۳۱ درجه و ۲۶ دقیقه طول شمالی از گرینویچ، در ۷۲ کیلومتری غرب اهواز است. خاک منطقه فاقد ساختمان مناسب و تخریب آن در طی زمان طولانی است. بافت خاک رسی و لوم رسی است. این پژوهش، در مزرعه‌ای که دارای سیستم زهکشی زیرزمینی بود و در حالت آیش قرار داشت انجام گردید. موقعیت جغرافیایی منطقه در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه

طرح آزمایشی به صورت فاکتوریل (عمق و تیمارهای اصلاح کننده) و با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. دو عمق ۱۵-۰ و ۳۰-۱۵ سانتی‌متری به عنوان فاکتور اول و شش تیمار شامل شاهد، فیلتر کیک (پنج تن در هکتار)، گچ (۱۰ تن در هکتار)، ماده آلی باگاس نیشکر (۱۰ تن در هکتار)، کود بیولوژیک نیتروکسین همراه باگاس نیشکر (یک لیتر در هکتار نیتروکسین و پنج تن در هکتار باگاس) و سوپر جاذب (۲۵ کیلوگرم در هکتار از برند آکوازورب) به عنوان فاکتور دوم در نظر گرفته شد. ۱۸ کرت آزمایشی، هر کدام به مساحت ۱۲ مترمربع تعیین و تیمارها به‌طور یکنواخت با خاک سطحی مخلوط شد. پس از آبیاری کرت‌های آزمایشی در بازه‌های زمانی مشخص، از خاک حاوی تیمارهای بهبوددهنده در دو عمق ۱۵-۰ و ۳۰-۱۵ سانتی‌متری ۱۴۴ نمونه خاک در طی ۴ مرحله، نمونه‌برداری شد و هدایت الکتریکی آن‌ها ثبت شد. سایر خصوصیات در انتهای بازه‌ی زمانی آزمایش محاسبه و ثبت گردیدند. هدایت الکتریکی با استفاده از گل اشباع با قیف بوخنر و دستگاه پمپ خلأ اندازه‌گیری شد (علیزاده، ۱۳۸۸). جرم مخصوص ظاهری با استفاده از روش استوانه‌ای خاک دست‌نخورده (شکل ۳) و جرم مخصوص حقیقی به روش پیکنومتر اندازه‌گیری شد (M.R. Carter و همکاران، ۲۰۰۷). (شکل ۴). تخلخل خاک از طریق مقادیر جرم مخصوص حقیقی و جرم مخصوص ظاهری محاسبه شده و با قرار دادن در فرمول رو به رو به دست آمد (M.R. Carter و همکاران، ۲۰۰۷):

شکل ۲. تهیه‌ی عصاره اشباع برای اندازه‌گیری هدایت الکتریکی

شکل ۳. الف) کوبیدن استوانه‌ی فلزی نمونه‌گیری و اندازه‌گیری جرم مخصوص ظاهری خاک. ب) توزین استوانه‌ها پس از خشک شدن خاک.

تجزیه و تحلیل‌های آماری با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ و ترسیم نمودارها با نرم‌افزار Excel 2013 انجام شد. مقایسه میانگین‌ها با آزمون توکی در سطوح مختلف انجام گردید.

هدایت الکتریکی (Electrical conductivity)

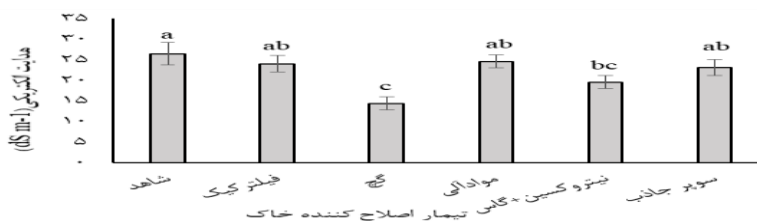
تجزیه واریانس برای برهمکنش بین عمق نمونه برداری و تیمارهای اصلاح خاک حاکی از وجود اختلاف معنی داری بود ($p < 0.05$) (جدول ۱). بیشترین میانگین EC ($26/4 \text{ dS m}^{-1}$)، متعلق به تیمار شاهد و کمترین مقدار برای گچ با هدایت الکتریکی ($14/4 \text{ dS m}^{-1}$) بود ($\alpha = 0.05$). میزان کاهش EC در تیمارهای فیلترکیک، مواد آلی، نیتروکسین+باگاس و سوپر جاذب نسبت به شاهد به ترتیب ۹/۱، ۷/۱، ۲۶ و ۱۴/۷ درصد بود (شکل ۴). اقبال (۲۰۰۲) نیز بیان کرد که هدایت الکتریکی خاک با مصرف کمپوست و کودهای آلی افزایش پیدا می کند و باید با شست و شوی کافی این مواد آلی شوری را به حد قابل تحمل گیاه رساند. در این پژوهش نیز مصرف مواد آلی مختلف همراه با آبیاری منظم باعث کاهش قابل توجه هدایت الکتریکی خاک گردید. منجری و همکاران (۱۳۹۳) در طی پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که با افزایش سطح فیلترکیک نسبت به سطوح شیمیایی، مقدار شوری خاک افزایش می یابد. دلیل افزایش شوری در تیمارهای فیلترکیک در مقایسه با تیمارهای کود شیمیایی، غلظت زیاد نمک در فیلترکیک مصرفی بود. نتایج آنها مؤید پژوهش حاضر است که اثر مثبت فیلترکیک در افزایش ماده آلی خاک، با رعایت برخی موارد، پتانسیل بسیار خوبی برای کاربرد به عنوان یک کود آلی و بهبود دهنده ی خاک دارد.

جدول ۱. تجزیه واریانس اثر تیمارهای بهبود خاک و عمق نمونه برداری بر هدایت الکتریکی (عمق ۰-۱۵ و ۱۵-۳۰ سانتی متری) خاک منطقه دشت

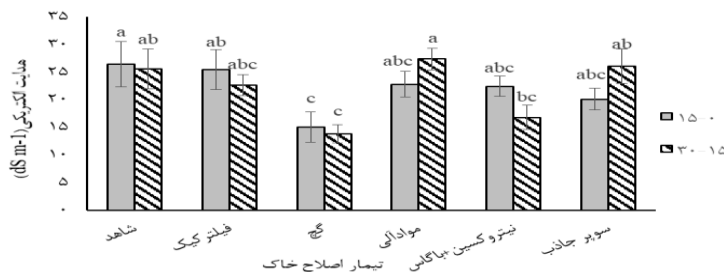
آزادگان، عتابیه در سال ۱۳۹۶

میانگین مربعات		
منبع تغییر	درجه آزادی	هدایت الکتریکی
تکرار	۲	۷۰/۹۹
عمق	۱	۳/۶۷ ^{n.s}
تیمار اصلاح کننده خاک	۵	۴۷۵/۸۹
عمق * تیمار	۵	۱۱۰/۶۵
خطا	۹۴	۴۷/۰۷
ضریب تغییرات (%)		۳۱/۱۷

** : معنی دار در سطح احتمال ۱٪ * : معنی دار در سطح احتمال ۵٪ n.s : غیر معنی دار

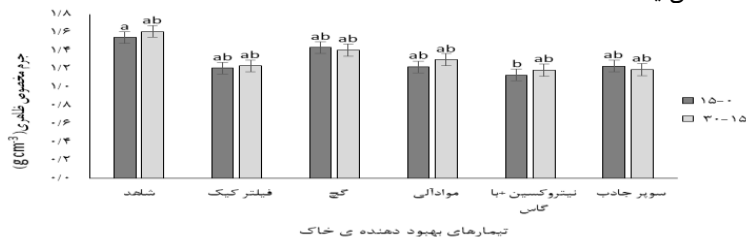
شکل ۴. مقایسه میانگین تغییرات هدایت الکتریکی (EC) تحت اثر تیمار اصلاح خاک به روش توکی ($\alpha = 0.05$)

شکل ۵. مقایسه میانگین تغییرات هدایت الکتریکی (EC) تحت اثر برهم کنش عمق نمونه برداری و تیمار بهبوددهنده خاک به روش توکی ($\alpha = 0.05$)

جرم مخصوص ظاهری

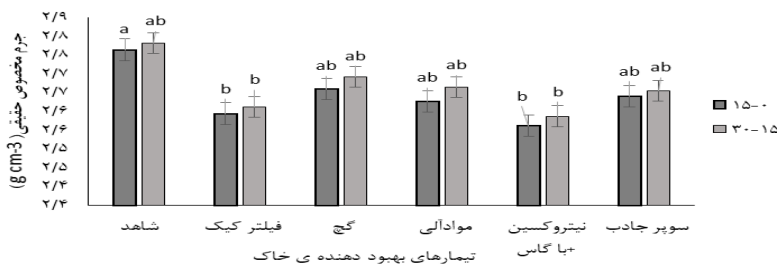
برهم کنش تیمار اصلاح کننده و عمق خاک برای جرم مخصوص ظاهری نشان داد که بین مقادیر ثبت شده برای این ویژگی در تیمار شاهد و تیمارهای اصلاح کننده خاک اختلاف معنی داری وجود داشت. تیمار نیتروکسین+ باگاس در عمق ۱۵ سانتی متری با مقدار (1.13 g cm^{-3}) کمترین و تیمار شاهد در عمق ۳۰ سانتی متری با (1.59 g cm^{-3}) بیشترین مقادیر را داشتند (شکل ۶). البته تغییرات بسیار کم در جرم مخصوص ظاهری خاک می تواند نشان از بهبود شرایط فیزیکی آن داشته باشد. صیاد و همکاران (۱۳۷۸) در پژوهش خود که اثر باگاس نیشکر بر برخی خصوصیات فیزیکی خاک را بررسی کردند به این نتیجه رسیدند که میانگین جرم مخصوص ظاهری تا عمق ۳۰ سانتی متری (عمق اختلاط با ماده آلی) در تیمارهای شاهد، ۲۰ و ۴۰ تن در هکتار ماده آلی به ترتیب ۱/۴۷، ۱/۱، ۱/۳۲ گرم بر سانتی متر مکعب بود. به این ترتیب جرم مخصوص ظاهری در تیمارهای ۲۰ و ۴۰ تن نسبت به شاهد به ترتیب ۲۵ و ۱۶ درصد کاهش یافت.

شکل ۶. مقایسه میانگین تغییرات جرم مخصوص ظاهری خاک تحت اثر برهم کنش عمق نمونه برداری و تیمار اصلاح کننده خاک به روش توکی ($\alpha=0/05$)

جرم مخصوص حقیقی

مقایسه میانگین در برهم کنش تیمارهای اصلاح کننده خاک و عمق نمونه برداری های برای جرم مخصوص حقیقی اختلاف معنی داری را در سطح ۵ درصد نشان داد. به طوری که تیمار نیتروکسین+ باگاس در عمق ۱۵-۰ سانتی متر با ۲/۵۶ کمترین مقدار بود که نسبت به میانگین جرم مخصوص حقیقی در اغلب خاک ها که حدود (2.65 g cm^{-3}) است، ۳/۳۹ درصد کاهش نشان داد. تیمار شاهد با جرم مخصوص حقیقی (2.78 g cm^{-3}) بیشترین مقدار ثبت شده بود (شکل ۷). هر چند بین مقدار این ویژگی برای تیمار فیلتر کبک و نیتروکسین + باگاس در هر دو عمق از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت اما این اختلاف با سایر تیمارها، در سطح ۵ درصد معنی دار بود ($p < 0/05$). نتایج این پژوهش، کاهش مقدار چگالی حقیقی در اغلب تیمارها را نشان داد که می تواند دلیلی بر بهبود شرایط فیزیکی خاک باشد. علاوه بر این چون مواد آلی سبک تر از مواد معدنی خاک است، بنابراین تیمارهای فیلتر کبک، مواد آلی و نیتروکسین + باگاس که محتوی مقدار نسبتاً زیادی مواد آلی هستند دارای وزن مخصوص حقیقی کمتری باشند.

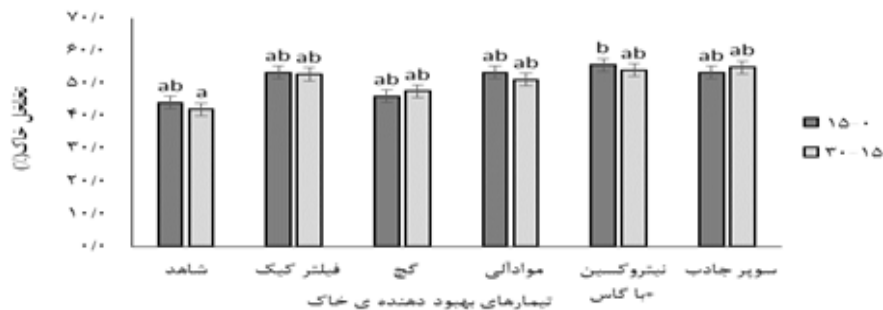

شکل ۷. مقایسه میانگین تغییرات جرم مخصوص حقیقی تحت اثر برهم کنش عمق نمونه برداری و تیمار اصلاح کننده خاک به روش توکی ($\alpha=0/05$).

درصد تخلخل خاک

در برهم کنش تیمار بهبود دهنده خاک و عمق خاک بیشترین مقدار ثبت شده برای تخلخل ۵۵/۷۲ درصد متعلق به تیمار نیتروکسین+ باگاس در عمق ۱۵-۰ سانتی متری بود که اختلاف معنی داری را نسبت به سایر تیمارها نشان داد (شکل ۸). کمترین مقدار تخلخل ۴۱/۶۸ درصد مربوط به تیمار

شاهد در عمق ۱۵-۳۰ سانتی متری بود که با حداکثر بودن مقدار جرم مخصوص ظاهری آن مطابقت دارد. تیمارهای فیلتر کیک، مواد آلی، سوپر جاذب و گچ در مقدار تخلخل اندازه گیری شده اختلاف معنی داری را نشان ندادند (شکل ۸). استفاده از کود بیولوژیک همراه با باگاس نیشکر به دلیل اثرات مثبت فعالیت باکتری باعث افزایش تخلخل خاک شده است. از طرفی گلچین وهمکاران (۱۳۷۹) نیز اثر مثبت استفاده از گیاهان پوششی و مواد آلی باعث بهبود پایداری خاکدانه ها و افزایش تخلخل خاک و کاهش جرم مخصوص ظاهری می گردد.

شکل ۸. مقایسه میانگین تغییرات تخلخل کل خاک تحت اثر برهم کنش عمق نمونه برداری و تیمار اصلاح کننده خاک به روش توکی ($\alpha=0/05$)

نتیجه گیری

در این پژوهش از مواد آلی، گچ، کود بیولوژیک همراه با باگاس نیشکر، فیلتر کیک و سوپر جاذب به عنوان بهبوددهنده ساختمان خاک استفاده شد. همچنین ویژگی هایی از خاک مانند هدایت الکتریکی، جرم مخصوص ظاهری، جرم مخصوص حقیقی و تخلخل کل خاک برای رصد کردن وضعیت بهبود ساختمان خاک در دو عمق مختلف (۱۵-۳۰ و ۰-۱۵ سانتی متری) مورد بررسی قرار گرفتند. از لحاظ آماری، تغییرات پارامترهای هدایت الکتریکی خاک در تیمارها و عمق های مختلف اختلاف معنی داری را نشان دادند. ویژگی های جرم مخصوص ظاهری، و تخلخل کل خاک در تیمارهای مختلف با وجود اختلاف کم در مقادیر ثبت شده اما از نظر آماری اختلاف معنی داری را در سطح ۵ درصد نشان دادند. هر چند این اختلاف کم در مقادیر ثبت شده با توجه به بازه ی زمانی آزمایش انجام شده، از نظر فیزیکی و ساختمان خاک حائز اهمیت است. افزایش تخلخل در فیلتر کیک، نیتروکسین + باگاس و مواد آلی و کمتر شدن جرم مخصوص ظاهری آنها نسبت به شاهد، در نتیجه ی کاربرد مواد آلی طبیعی سنتزی و کود بیولوژیک نیتروکسین است که اختلاط و تجزیه ی این مواد در خاک تا حدودی سبب بهبود شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک شد. البته کوتاه کردن بازه زمانی بین عملیات آبیاری و نمونه برداری نیز می تواند وضعیت مناسب تری از ویژگی های فیزیکی خاک را بیان کند. است.

منابع

- بایبوردی، محمد. ۱۳۸۵. فیزیک خاک. انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ایران. چاپ هشتم.
- علیزاده، ح. نظری، ب. لیاقت، ع. ۱۳۸۸. ارزیابی بار افتان ساده شده در اندازه گیری هدایت هیدرولیکی اشباع خاک. مجله آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی)، ۲۲، ۶۲-۵۵.
- یزدان پناه، ن. پذیرا، ا. نشاط، ع و محمودآبادی، م. ۱۳۹۰. تأثیر برخی روش های اصلاح خاک شور و سدیمی در توزیع عمقی کاتیون های محلول با استفاده از ستون خاک. مجله پژوهش های آبخیزداری (پژوهش و سازندگی)، ۹۱(۲۴)، ۹۶-۸۸.
- Dang, L.C., Fatahi, B. and Khabbaz, H. 2016. Behaviour of Expansive Soils Stabilized with Hydrated Lime and Bagasse Fibres. *Procedia Engineering*, 143, 658-665
- Eghball, B. 2002. Soil properties as influenced by phosphorus and nitrogen based manure and compost applications. *Agronomy Journal*, 94, 128-135.
- Moret, D., and Arrúe, J. L. 2007. Dynamics of soil hydraulic properties during fallow as affected by tillage. *Soil and Tillage Research*, 96, 103-113.
- Mosaddeghi, M. R., Koolen, A. J., Hajabbasi, M. A., Hemmat, A. and Keller, T. 2007. Suitability of pre-compression stress as the real critical stress of unsaturated agricultural soils. *Biosystems Engineering*, 98, 90-101.
- Qadir, M., Steffens, D., Yan F., Schubert, S. 2003. Proton release by N₂-fixing plant roots: a possible contribution to phytoremediation of calcareous sodic soils. *Land Degrad. Develop.*, 14, 301-307

- Soane, B. D. 1990. The role of organic matter in soil compactibility: a review of some practical aspects. *Soil and Tillage Research*, 16, 179–201
- Rajabzadeh, F., Pazira, E. Mahdian, MH. Mahmoudi, S. and Heidarizadeh, M. 2009. Leaching saline and sodic soils along with reclamation-rotation program in the mid-part of Khuzestan, Iran. *Journal of Applied Science*, 9, 4020-4025.

16th Iranian Soil Science Congress

University of Zanjan, Iran, August 27-29, 2019

Topic for submission: Soil Physics and Plant Growth

Investigating the possibility of improving some physical properties of soil using natural and synthetic organic matter

The case Study: Atabiya Plain, Khuzestan

Hoveizavi, H^{*1}, A.R. Jafarnejadi²

¹Master of Science in Soil Science Engineering, Shahed University, Tehran, Iran

²Associate Prof., Soil and Water Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Ahvaz, Iran

Abstract

Regardless of soil conditions, different management operations have caused salinity and sodium increase in soil, and damaging its structure and reducing soil quality. Reducing salinity, increasing porosity and improving the physical condition of the soil are effective ways to solve these problems. This research has been conducted with the aim of improving the soil structure in the northern Atabiya region of the Azadegan plain. A research which has been conducted in the form of a randomized complete block design with six treatments in three replicates. Characteristics of electrical conductivity, soil total porosity, apparent density, moisture content in field capacity and wilting point were measured. The studied moisture content in field capacity and wilting point under the influence of depth were not significantly different at level 1% and 5% respectively. However, electrical conductivity values for different soil improvement treatments were significantly different. Mean comparison for porosity and apparent density in soil improvement treatments had significant difference between various reforming soil treatments and the control treatment. The observed changes in the measured properties during the test period indicate a positive effect of the materials used.

Keywords: Bulk density, Electrical conductivity, soil structure, porosity

* Corresponding author, Email: natric120@gmail.com